

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 903/2021
03.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Весне Субић и Божицара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јован Михајловић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Константин Ранков, адвокат из ..., ради предаје непокретности, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2488/20 од 12.11.2020. године, у седници одржаној 03.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2488/20 од 12.11.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2488/20 од 12.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 355/2018 од 25.06.2020. године, која је исправљена решењем истог суда од 08.10.2020. године, ставом првим обавезани су тужени да солидарно тужилји предају слободан од лица и ствари својински посед $\frac{3}{4}$ дела целе површине парцеле која је имала привремени број ... из Табле број ..., а према Исказу број ... КО ... из комасационе масе КО ..., а садашњи број парцеле ... КО ..., чија укупна површина износи 02ха 86а 86м², тако да јој предају у својински посед део ове парцеле у површини од 02ха 15а 14,5м². Ставом другим изреке обавезани су тужени да тужилји солидарно накнаде трошкове поступка од 125.500,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2488/20 од 12.11.2020. године, ставом првим изреке жалба тужених је одбијена и потврђена је пресуда Основног суда у Зрењанину П 355/2018 од 25.06.2020. године, која је исправљена решењем истог суда од 08.10.2020. године. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужилје за накнаду трошкова одговора на жалбу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије тужених не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса, па имајући у виду наведено, као и да се у конкретном случају ради о парници ради предаје непокретности, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, на основу чега овај суд даље налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службеном гласнику РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 2. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради предаје непокретности поднета је 13.03.2018. године, а вредност предмета спора у тужби означена је у износу од 360.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић